

Michael Svenonis Riddelius in Lena

Är min ff.ff.mm.mf. far född 24 augusti 1606 i Ridders-
torp, Kvinnestads socken av
Nårunga Pastorat. Fadern
var bonde och hette Sven
modern Mareta Olofsdotter.

av Johan Almqvist

Var han fick sina första lärospån förtäljer inte källorna, men 1624 kom han till Skara och blev sedan student i Uppsala 1636. Han prästvigdes 1641 till Adjunkt i Nårunga, men sändes som fältpräst till Tyskland 1646 där han sågs varit Huspräst hos fältmarskalken Greve Gustaf Adolf Lewenhaupt.

Denne som hade patronatsrätt över Lena församling gjorde Riddelius till pastor där 1655, så efter nio långa år i Tyskland vänder han hem till Sverige. Samma år som den före detta drottningen Cristina anländer till Rom. Vilka tankar hade han om detta? Senare döpte han i alla fall en av sina döttrar till just Cristina.

Efter hemkomsten gifte han sig med Karin Joensdotter, om vilken jag inte vet mer än hennes namn och att hon födde minst fem barn. Sonen Jonas som blev Komminister i Lena, (se nedan) och fyra döttrar enligt Series Pastorum i Lena kyrkobok. Britta gift med Kyrkoherden Gunno Rydell i Ryda (R) vars far Andreas Erics lär ha varit född i Bergstena och hans mor Kerstin Nilsdotter, som var barn till förre Kyrkoherden i Ryda Nicolaus Gunnari, eller Herr Nils som han skrev sej i mantalslängderna av hans hand. Herr Nils är f.ö.även han en av mina anfäder.

Dottern Cristina gift med faderns efterträdare Thore Lenberg. Den tredje dottern Annicka fann jag i Kullings Häradsrätts dombok från höstetings 1689 då hon och Herr Prostens dräng Erich Andersson anklagas för lönskaläger. "Vilket bägge som de nu för Rätten sin synd bekände och att sådant är skett uti Lena Prästgård förlidet år om sommaren. Varav Annicka nu den 13 Maj fött ett piltebarn som fick dop och Kristendom och blev kallad Jacob*." Männe han undfick dopet av den myndige morfadern som nu var prost i Kullings kontrakt? Emellertid dömdes de, han efter 3 dje. cap. giftermålsbalken till 40 marker, och hon efter Kungliga straff ordningen till 20 marker silvermynt, och bägge att stå uppenbar

skrift. Vilket innebar att de inför hela församlingen erkände sin synd, fick dess förlåtelse och återupptogs i församlingsgemenskapen och åter fick tillgång till nattvarden mm. Den fjärde dotters namn har jag ännu ej funnit.

Michael Riddelius hade fler motgångar än så. Hans företrädarens änka och son Nicolaus Olavi fick halva tilldelningsstommen att bruka men kom i tvist med Michael om inventarierna varvid Nicolaus vid ett tillfälle hotade Michael till livet, vilket anmäldes till Consistoriet, som ålade Nicolaus att böta fyra Riksdaler.

Vid 1682 års hösteting försökte Riddelius tillsammans med länsman Lars Svensson och nämndemännen Anders i Östad och Arvid i Ulvarås att få ett högre vägbidrag till Lena pastorat i vilket även Långared då ingick.

De påpekade i en skrivelse till Rätten att Lena församling, som är det till mantalet största Gället i Kullings Härad. (Alingsås stad undantaget) Så fick Lena till vägunderhållet bara 24 skäppor spannmål. Medan Alingsås fick 36 skäppor och Algutstorp, som är betydligt mindre, 30 skäppor. Vilket gjorde att Lena församling måste tillskjuta av egna medel till vägunderhållet.

Detta intygades av Rätten, som vidareremitterade ärendet till Landshövdingeämbetet med bön om att få någon påökning av spannmålshjälpen. Då 24 skäppor inte tillnärmelsevis förslögs att underhålla vägarna i Pastoratet.

Det var naturligtvis den eländiga s.k. Prästavägen till Långared som var det stora underhållsproblemet. Särskilt som såväl Kyrkoherden som Kommministern i församlingen båda bodde i Lena. Detta faktum var ända tills Långared bildade eget pastorat en ständigt återkommande fråga inte minst vid sockenstämmorna.

Sonen Jonas Riddelius klagade t.ex. vid Höstetings 1704 i ett brev till länsmannen om att vägen var mycket bofällig och han nu nyligen varit nära att fara riktigt illa ut

Tillsades därför allmogen i Lena och Långared att ofördröjligen och vid laga plikt, göra färdigt Kyrkvägen socknarna emellan. Om någon kommer till skada kommer de broansvarige att få ersätta skadan enl lag. (Måste inte nödvändigtvis gälla någon bro. Att broa vägen var det samma som att grusa den eller på annat sätt göra den bärig.)

Men som i alla socknar var det naturligtvis även prästens bostad som vållade sockenborna bekymmer. En prästgård, som var socknens ansikte utåt vid biskopsvisitationer, mantalskrivningar mm. måste naturligtvis vara representativ. Därför inkom till

Johan Almqvist

Vintertinget 1690 Prosten och Kyrkoherden Ärevördige Herr Michael Riddelius i Lena med en skriftlig begäran om Rättens bistånd att få sockenborna att fullgöra vad de i ett kontrakt av den 23 maj 1689 om prästgårdsbyggnaden lovat. Utfästelsen intygades av befallningsman Hans Gustavsson Staf, Anders Jäger och Arvid i Ulvarås.

Varför dem av Rätten pålades att innan sista mars betala kostnaden. Av formuleringen att döma hade Riddelius av egna medel bekostat vad som antagligen var en reparation och möjlig utbyggnad, med löfte om senare ersättning av församlingensborna.

En annan kostnad som han själv betalat utan att kräva den åter av sockenborna, var den nya Kyrkoordinationen, som Hr.Prosten enl. 1686 års Kyrkoräkenskaper "tagit sig till att betala med 1 Riksdaler".

Under Michaels tid som Prost i Lena insamlades också medel till en ny altartavla i församlingens moderkyrka vartill mågen, Kyrkoherden i Ryda Hr. Gunno Rydell gav i penningar 4 öre den 9 december 1688. Tio år senare den 16 oktober 1698 skänkte hans hustru Christina Riddelia en daler och 8 öre till Lena församlings kyrkomedel.

Så till sist den 25 Juli 1691 slöt den gamle Prosten sina ögon för sista gången. Han var då enl. Series Pastorum 85 år. Hustrun Karin hade tre år tidigare kallats till sina fäder. De begravs med all säkerhet inuti den gamla kyrkan i väntan på uppståndelsen. Men det blev dem inte förunnat att vila i vigd jord tills tiden var inne ty den gamla kyrkogården utgör i dag en kalvhage numera obetad.

Den gamla Kryptan där forna stormän i socknen förmodas invänta uppståndelsen, är en grop i jorden.

Visserligen står där en sten som förkunnar att "Detta är helig mark". Men den avlystes väl som vigd jord

